

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Diogenis, Antisthenis et Cratetis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙ- ΔΙΟΓΕΝΙΣ, ΑΝΤΙ-
 σθένης, Κράτης & Κρ-
 πτωχός. sthenis & Cra-
 sesis.

Iacobo Micyllo interprete.

DIOGENES.

AΝτίογενος, καὶ Κρα-
 τῆς, σχολιῶ ἀγῶν. ὡς τί οὐκ ἀπίστω
 ἀνὸν τὸ καθόλου περιπατῶν-
 τες, ὁψόμην τοὺς λατιόντας,
 οἷοί τινές ἐσσι, καὶ τί ἐκαστὸν
 αὐτῶν ποιᾷ; Αν. ἀπίστω,
 ὃ Διόγηνον καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεία-
 μα ἰδὸν γήοιο, τὸς μὲν δια-
 κρινόντας αὐτῶν ὄρα, τὸς δὲ
 ἰκτινόντας ἀφελῶσαι, ἐνίστε
 δὲ μόλις λατιόντας, καὶ ἐπὶ
 πράχλορον ἀθῶντ & Ἐρμοῦ,
 ὅμως ἀντιβάνοντας, καὶ ὑ-
 πάλιους ἀντιβάνοντας οὐδὲν
 δεινόν. Κράτῃς γὰρ καὶ Διη-
 γνήμοιο ὑμῖν, ἃ ἔειπον, ὅπως
 κατέβη κατὰ τὴν ὁδόν. Δι.
 διήγησαι, ὃ Κράτης. Ἰοικας
 γὰρ τινα παχέλοιο ἰεῖν.
 Κρά.

OCium nunc agimus,
 Antisthenes, & Crates : quare cur
 non, obsecro, imus deambu-
 latum rectè ad ingressum
 & fauces orci, ut ibi specta-
 mus eos qui descendunt,
 quoniam sint, & quid quisque
 eorum agat? ANT. Eamus
 Diogenes. Etenim specta-
 culum hoc iucundum
 fuerit, videre alios quidem
 ipsorum lachrymari, alios
 autem ut demittantur sup-
 plicare : quosdam autem æ-
 grè descendere, & quanquam
 ceruicem urgente ac impela-
 lente Mercurio, reluctari
 tamen, & resupinos obniti,
 nulla necessitate aut com-
 modo suo. CR. Ego verò etiam
 exponam vobis quæ ipse vidî
 in via quando huc descende-
 bam. DIOG. Exponas licet,
 Crates. videris enim quædã
 omnino risu digna dicturus esse.
 eee CRA.

Κρά. καὶ ἄλλοι μὲν ποιοῦσιν
 συνεκατέβαινον ἡμῖν, ἰσχυροὶ
 οἷσι δ' ἰππῆμοι, ἰσχυροὶ δὲ
 εἰς τὸ πλοῦσι, οὐκ ἡμέτερος,
 καὶ Ἀρσάκης, ὁ Μυθίας ὕ-
 παρχος, καὶ Οροίτης ὁ Ἀρμῆ-
 νος, ὁ μὲν ἰσχυροὶ (καὶ
 περὶ τοῦτο ἔτι ἐπὶ ληστῶν πα-
 ρὰ τὸν Κιθαίρων, ἐς Ἐλευ-
 σίνα οἰμα Βασιλεῶν) ἰσχυροί,
 καὶ τὸ πλοῦσι ἰσχυροί, καὶ
 εἰς τὸ πλοῦσι καὶ τὰ νεογνά,
 ἅ. καταλιποῖσα, ἀνακλιθεὶς,
 καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ τῆς τέ-
 λης, ὁ Κιθαίρων ἰσχυροὶ
 τῶν, καὶ τὰ πλοῦσι τὰς Ἐλευθε-
 ρὰς χωρία, πάντοτε ὄντα
 ἐπὶ τῶν πολεμῶν, διοδῶν,
 ἀλλομόνος οὐκ ἔτασ ἰσχυροί, καὶ
 ταῦτα φιλίας πρὸς χυρῶς
 καὶ ἰσχυροὶ τέσσαρα μὲν ἰσχυ-
 ροὶ ἔχον, ὁ δὲ Ἀρσάκης (χυρῶ-
 δε ἔτι ἡδύ, καὶ ἐν Δι' ἔτι ἄστα-
 μιν) πλοῦσι ἰσχυροὶ ἐς τὸ Βρβα-
 κῶν ἔχοντο, καὶ ἰσχυροὶ
 πρὸς Βασιλεῶν, καὶ ἰσχυροὶ τῶν
 ἰσχυροὶ αὐτῶν πρὸς ἑλπίαν,
 καὶ

sta aut contemnenda) graviter ferebat atque indignabatur
 quod pedibus incederet, volebatque sibi equum suum adduci.

Nam

CRA. Cum alij multi nobis
 cum descendebant, ium vero
 inter ipsos maxime nobiles,
 Ismenodus ille dives ex
 nostris, & Arsaces Medo-
 rum praefectus, & armen-
 nius Orates. Ismenodus
 igitur (occisus enim fuerat
 à latronibus circa Cithae-
 ronem, quando Eleusiam,
 ut arbitror, proficiscebatur)
 & gemitus, & vulnus in
 manibus praeferebat, li-
 beros suos paruos, quos re-
 liquerat, identidem vocan-
 do, sibi que ipsi ob audaciam
 succensendo, qui eum Cithae-
 ronem transisset, ac lo-
 ca illa circa Eleutheras
 deserta ac bellis vastata
 peragrasset, non amplius
 quam duos seruos secum
 adduxisset, idque etiam
 cum phialas quinque aureas
 & cymbia quatuor secum
 haberet. Arsaces autem (se-
 nior enim iam erat, & per-
 ruitus, facie non adeo inhone-
 stas)

ἢ ἢ ὁ ἵππος αὐτῷ σωτηρίαν·
 καὶ μὲν πλεονεξία ἀμφοτέρων δια-
 πρῆνται ὑπὸ Θρακῶς τιῶν
 πηλασῶν, ἢ τῆ ἰσὶ τῷ Ἀρά-
 ξῃ, πῆς τὸν Καππαδόκῳ
 συμπολεῖ, ὁ μὲν ἢ Ἀραξῶς
 κῆς ἐπὶ λαῶν, ὡς διηγεῖτο,
 πολλὸν τῶν ἀπὸ πρῶτον
 μέγας. ἵππος αὖτε ὁ Θραξ, τῆ
 πηλῆ μὲν ἰσοδύς, ἀρσῆ-
 ῖται τὸν Ἀραξῶς λουτὸν οὐδὲς
 ὁ ἰσοδύς τὸν σάεισθαι, ἀνα-
 τὸν τε διαπύρα, καὶ τὸν ἴσ-
 παρ. Ἀν. πῶς οἶόν τε, ὁ Κρα-
 τῆς, μὲν πλεονεξία ἢ ἰσοδύς;
 Κρά. ῥᾶσθαι, ὁ Ἀντίσθηνος. ὁ
 μὲν ἢ ἐπὶ λαῶν, ἀκοσῆπι
 χῆν τινα λουτὸν πρῶτον ἰσο-
 πῶ. ὁ Θραξ ἢ ἀπειδὴ τῆ πηλ-
 ῆς ἀπὸ πρῶτον τὸν πρῶτον
 ἰσοδύς, καὶ πρῶτον αὐτὸν ἢ ἀ-
 κωνῆ, ἢ γόνυ ὀκλωδῶς, διχ-
 τῶ τῆ θείσει τὸν ἰσοδύς,
 καὶ σιπρόσκα τὸν ἵππον ὑπὸ
 τῷ ἰσοδύς, ὑπὸ θυμῷ καὶ σφο-
 δρότητι ἰσοδύς διαπύρα-
 τᾶ.

Nam & equus una cum eo
 mortuus fuerat, una plaga
 ambobus transfossis à Thra-
 censi quodam sentato in eo
 pælio quod cum rege Cap-
 padocum ad Araxem flu-
 uium commissum fuerat.

Nam Arfaces quidem in-
 festo cursu in hostem ferebatur,
 longè ut quidem ipse
 narrabat, ante alios eue-
 ctus. Thrax autem expecta-
 to illo subsistens, ac scutum
 præ se se tenens, venientem
 Arfacis hastiam exiitendo
 diuertit: ipse autem sub-
 missa parumper sarissa sua,
 & equum & insidentem il-
 lum transuerberat. ANT.
 Sed quo pacto fieri potuit,
 Crates, ut uno iclu ambos
 transuerberaret? CRA:
 Facillimè Antisthenes: nam
 ille quidem cursu ferebatur,
 contum quendam vi-
 genticubitalem prætentum
 habens: Thrax autem ubi
 pelta obiecta plagam excuf-

fisset, & iam cuspis ipsum præteruecta esset, in genu procum-
 bens excipit sarissa venientis impetum, ac equum sub pectus
 vulnerat: quo mox præ furoris ac vehementia cursus se ipsum

Τα δὲ τὰ κείνη τὰ ἢ ἢ ὁ Ἀρσάνης
 ἐκ τῆς Βοθῶνα εἰς μὲν ἄξιον
 ἐπὶ πῦρ πῦρ ἴσως, εἶς ὅσον τι
 ἰσχυρῶς ἢ ἄνοδος, ἀμὰ τῆς
 πρὸς μᾶλλον τὸ ἔργον ἠγαπά-
 τα ἢ ὁ μὸς, ὁ μὸς τιμὸν ἄν
 ἀμοις, καὶ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 νοα. ὁ δὲ γὰρ Οροίτης, ὁ ἰδὸς
 τῆς, ἢ πάντων ἀπαρτὸς τὸ πῶδες,
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 βαδίζων ἐδιδάτο, πάσχοι δὲ
 αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες,
 ἢ πῶδες ἀρτῶσι τῶν ἰπποῶν, ὡς
 περ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἰπιθα-
 νοῦν ἀκροποδῆσι, μόνος βα-
 δίζουσι ὡς ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν
 ἐαυτῶν ἐδιδό, ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἀνίστασθαι ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 Ερμῆς ἀράμπος αὐτῶν, ἐκόντι
 σὺν ἄξι πῶδες τὸ πορθμῶν, ἐ-
 γὼ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 λατῆρα, ὁ δὲ ἀνέμιξαι ἐμῶν
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 τας αὐτῶν, πῶδες ἀμὰ ἢ ἢ ἢ ἢ
 πορθμῶν, πῶδες ἀμὰ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ραπ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 σωμα.

cymbam usque portavi: ego verò sequens ridebam. AN.
 Et ego porrò quando huc descendebam, neque admissi
 me ipsum ceteris, sed relictiis plorantibus illis ad cymbam
 accurrendo, preoccupavi mihi locum, quò commodius nas-

nigaretem.

transadigente. eadem hostia
 etiam Arfaces per inguina v.
 trinque ad nates usque pene-
 trante transfodiunt. Intelli-
 git nimirum quo pacto acci-
 derit, cum non viri, sed equi
 magis hoc opus fuerit. Ve-
 runtamen indignabatur ille,
 quòd non ampliore honore
 quàm ceteri habebatur, vo-
 lebatq; eques huc descende-
 re. Orcetes autem priuatus
 quispiam erat, atq; admodum
 debilis pedibus: quippe qui
 neq; stare humi, nec dum in ce-
 dere villo modo poterat. Acci-
 dit autè hoc prorsum Me-
 dis omnibus ut postquam ab
 equis descenderint, velui qui
 super spinas ingrediuntur,
 summis pedum digitis vix
 atq; ægrè incedant. Quam-
 obrem cum per se ipsum hu-
 mi deiecitus iaceret, neque vl-
 lo prorsum pacto resurgere
 vellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem ad

ἴσασιν. πρὸ τῆς πλοῆς οἱ μὲν ἐς
 δ' ἀκρόν τε, καὶ ἐναντίον, ἐγὼ
 δὲ μάλα ἐτρωπόμην ἐν αὐτοῖς.
 Δι. σὺ δὲ, ὦ Κράτης, καὶ Ἀντί-
 θηνης, ζωίων ἐτύχετε ξυνο-
 ροιπόρων. ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε
 ὁ Δαναεύς, ὁ ἐν Περαιῶς, καὶ
 Λάμπις ὁ Ἀκαρνᾶν, ξυνοδοῦς
 ὄντων, καὶ Δάμις ὁ πλοῖος ἐν Κο-
 ρίνθῳ, συγκατήθη. ὁ μὲν Δά-
 μισ, ἐπὶ Φωαίδος ἐν φρεσὶ
 κωρ ἀφραδῶν, ὁ δὲ Λάμπις
 δι' ἔρωτα Μυρτίος τῆς Ἰταίας,
 ἀσπράξας ἑαυτὸν ὁ δὲ Βλεψίας,
 λιμῶ ἀθλιὸς ἐλέγχετο ἀπικου-
 κήσας. καὶ δὲ ἴδοντο ἄλλοις ἐν
 Βοηθῶν καὶ λιπῶς ἐς τὸ ἀκροῦ
 τῶν φανόμηνος. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸ
 αἰδῶς, ἀνέκεινον ὄντες πρόπον ἀ-
 ποθάνοι. ἄτα ὧ μὲν Δάμιδι
 ἀπικουκῶ τὸν ἕδρον, οὐκ ἄδι-
 κα μὲν τοῖς παθεῖς, ἔφην, ἵπ-
 αὐτοῦ, ὡς τάπαντα ἔχωρ ὁμῶ
 κήλια, καὶ πρὸ πάντων αὐτῶς, ἐ-
 σπινυκονταίτης ὄντων, ὅτι καὶ
 ἀκαίτη νανίσθη τῆς πλοῆς
 φασ ὁδοῦς πρᾶγμα. σὺ δὲ, ὦ

Ἀκρ.

ἴσασιν. πρὸ τῆς πλοῆς οἱ μὲν ἐς
 δ' ἀκρόν τε, καὶ ἐναντίον, ἐγὼ
 δὲ μάλα ἐτρωπόμην ἐν αὐτοῖς.
 Δι. σὺ δὲ, ὦ Κράτης, καὶ Ἀντί-
 θηνης, ζωίων ἐτύχετε ξυνο-
 ροιπόρων. ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε
 ὁ Δαναεύς, ὁ ἐν Περαιῶς, καὶ
 Λάμπις ὁ Ἀκαρνᾶν, ξυνοδοῦς
 ὄντων, καὶ Δάμις ὁ πλοῖος ἐν Κο-
 ρίνθῳ, συγκατήθη. ὁ μὲν Δά-
 μισ, ἐπὶ Φωαίδος ἐν φρεσὶ
 κωρ ἀφραδῶν, ὁ δὲ Λάμπις
 δι' ἔρωτα Μυρτίος τῆς Ἰταίας,
 ἀσπράξας ἑαυτὸν ὁ δὲ Βλεψίας,
 λιμῶ ἀθλιὸς ἐλέγχετο ἀπικου-
 κήσας. καὶ δὲ ἴδοντο ἄλλοις ἐν
 Βοηθῶν καὶ λιπῶς ἐς τὸ ἀκροῦ
 τῶν φανόμηνος. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸ
 αἰδῶς, ἀνέκεινον ὄντες πρόπον ἀ-
 ποθάνοι. ἄτα ὧ μὲν Δάμιδι
 ἀπικουκῶ τὸν ἕδρον, οὐκ ἄδι-
 κα μὲν τοῖς παθεῖς, ἔφην, ἵπ-
 αὐτοῦ, ὡς τάπαντα ἔχωρ ὁμῶ
 κήλια, καὶ πρὸ πάντων αὐτῶς, ἐ-
 σπινυκονταίτης ὄντων, ὅτι καὶ
 ἀκαίτη νανίσθη τῆς πλοῆς
 φασ ὁδοῦς πρᾶγμα. σὺ δὲ, ὦ

uigarem. Inter nauigandum
 verò alij quidem lachryma-
 bantur, alij autem noujea-
 bant: ego verò inter ipsos se-
 dens admodum oblectabar.

D I O. Tu quidem, Crates,
 & tu Anisithenes, huiusmo-
 di sortiti estis iuueris comis-
 tes. meum autem Blepsias
 ille scæerator ex Piræo, &
 Lampis Acarnam, qui mer-
 cenarios milites ductauerat,

& Damis diues ille Corin-
 thius, simul descendebant.

Quorum Damis quidem à
 puero veneno interemptus
 fuerat, Lampis autè ob amo-
 rem Myrtij meretricis se in-

ipsum iugulârat: Blepsias ve-
 rò fame miser perijisse dice-
 batur. & apparebat sanè

adhuc pallidus supra mo-
 dum, ac tenuis maximè. E-
 go verò quâquam antea non

ram, interrogabam tamen
 quo pacto quisq; mortuus es-
 set. Ac Damidi quidem accu-

santi filium: Non iniusta ve-

rò, inquam, passus es ab illo, qui talenta cùm haberes coacer-
 uata mille, ac ipse in delicijs diueres annos nonaginta na-
 tus, adolescenti illi quatuor obolos scilicet suppediabas. Tu

Ἀκαρναν (ἔστιν ἡ ἑσπερία
 ἢ ἑσπερία τῆς Μυρτιά)
 τί αἰτιᾶ τὸν ἔρωτα, σαυτὸν δὲ
 εὖ; ὅς τας μὲν πολλὰς ἔδωκε
 πόρτες ἔργων, ἀλλὰ φιλο-
 κινδύως ἢ ἀνίστορας τῶν ἄλ-
 λων, ἅπασαν δὲ τὴν ἑσπερίαν
 ἀποκαίει, καὶ σαυτὸν ἐπι-
 πλοῦσεν καὶ σφραγισμένον, ἵνα
 πᾶσι δὲ ἴσως. ὁ μὲν ἡ βλε-
 ψίας, αὐτὸς ἑαυτὸν καταγέ-
 ρα, ἐβαλεῖς πολλὰ τῶν ἄ-
 λων, ὅτι χεῖματα ἐφύλαξεν
 τε τοῖς μὲν πρὸς αὐτοῖς
 καταρροῖς αἰς αἰ βίωσιν
 ὁ μάλιστα νομίζων. πολλὴ ἔ-
 μοιγε ὁ τῶν τυτῶν τρωα-
 λῶν παρὰ τὸν εὐνοῦτος.
 ἀλλ' ἡδὲ μὲν ἐπὶ τῶν σφραγί-
 δων ἀπὸ τῆς ἑσπερίας καὶ
 ἀποκαίειν πόρτας τῶν ἄ-
 λων μὲν πρὸς αὐτοῖς, πολλοὶ
 καὶ ποικίλοι, καὶ πολλοὶ
 καταρροῦτος, πολλὴ τῶν υιο-
 γνῶν τῶν αὐτῶν, ἢ νηπίων. ἀλλὰ
 καὶ οἱ πάντες γεγραμμένοι ὁ δὲ
 γον, τί τὸ; ἀρα τὸ φησὶν
 αὐτὸς

verò Acarnan, (gemebat a-
 nim & ille, ac deuouebat
 Myrtium) quid amorem ac-
 cusas, inquam, & non po-
 tius te ipsum? qui hostes
 quidem haud vnquam per-
 horrueris, sed te vltro peri-
 culis offerendo, ante alios
 in praelium descenderis, à
 puella verò vulgari illa qui-
 dem, ac fortè oblata, & à
 lachrymis atque singulibus
 fletibus, generosus ipse in-
 captus fueris. Nam Blephas
 quidem ipse sese accusat ob-
 nimiam stultitiam, quòd pe-
 cuniam videlicet custodie-
 rit heredibus nulla neces-
 situdine sibi coniunctis, dum
 vanus ipse in perpetuum vi-
 surum esse se putat. Verùm
 mihi quidem non vulgarem
 voluptatem præbuerunt tunc
 lamentantes isti. Sed iam
 circa fauces sumus. Aspices
 re nos illuc oportet, atque à
 longè contemplari adueni-
 entes. Papæ? multi cerè, &
 varij, omnesque lachry-
 mantes, præter pullos istos & infantes. Quin & ætate ni-
 mia confecti illi lugent. Sed quid hoc? num philtro a-
 liquo

αὐτὸς ἔχα τὸ βίον; τὸ δὲ ἄρ
 τὸν ἰπέρζυρον ἔρωδα βόλος
 μα.. τί διακρὲς τηλικῶτ
 ἀρθραύων; τί ἀγανακτῆς,
 ὃ βέβησε, καὶ ταῦτα, γέρον
 ἀφ' ἡμεῖς; ἔπον βασιλῆος
 ἡδῶ. Πτω. ἔδραμῶς. Δι. ἀλ-
 λὰ σαράπηγ; Πτω. ἔδ' τοῦ-
 ὅ. Δι. ἄρα ἄν ἰπλότες, ἔτα
 ἀνίστα τὸ πομπὴν πρυφίῳ ἀ-
 ποπιπύοντα τεθνάναι; Πτω. ἔ-
 διν ὅτι δὲ. ἀπ' ἔτη μὲν ἐ-
 γυγόνε ἀμφὶ τὰ ἐυνυῖαονε
 τα, βίον δὲ ἀπορομ ἀφ' ἡαλά.
 ρις καὶ ὄρμιαις ἔχον, ἐς ἰπρ-
 βολλῶ πωχὸς ἄν ἀτικνός τε,
 καὶ πῶσιτι χαλός, καὶ ἀμυ
 ἄφ' ὄν βλέπων. Δι. ἔτα ὅτι δ-
 τ' ὄν, ἴπρ ἡθελόν; Πτω. ναί.
 Ἡδὲ ἴπρ τὸ φῶς. καὶ τὸ τε-
 θνάαι, δεινὸν καὶ φαντικόν.
 Δι. πῶ παύεις, ὃ γέρον, καὶ
 μακρασίῃ πῶς τὸ χεῖρον, καὶ
 ταῦτα, ἡλικιώτης ὄν ἔ πορ-
 θμίας. τί δὲ ἄν τις ἔτι λιγροί
 πρὶ τῶν νέων, ὅπως οἱ τηλι-
 κῶτοι

liquo vita tenentur? Istum
 igitur decrepitum interro-
 gare lubet: Quid ploras,
 heus tu, tam prouecta æ-
 tate mortuus? Quid indi-
 gnaris, bonæ vir, præsertim
 cum senex huc aduueris? *Eccubi rex fuisti?* MEND.
Haudquaquam. DIOG.
Verum sairapa. MEND.
Neque hoc. DIOG. Num
 igitur diues fuisti, idèoque
 malè te habet, quòd relin-
 ctis multis delicijs ac vo-
 luptatibus mori coactus fu-
 eris? MEND. Nihil tas-
 le: sed annos quidem circi-
 ter nonaginta natus fui, vi-
 tam autem difficilem egi,
 arundine & linca victum
 quærians, vltra modum
 egenus ac pauper, liberis
 carens, & præterea clau-
 dus quoque, & parùm o-
 culis videns. DIOG. Et
 viuere cupiebas, cum talis
 esses? MEND. Certè quæ-
 dem. dulcis enim eras lux: mori autem graue & horren-
 dum. DIOG. Deliras, ô senex, & iuueniliter te geris erga
 necessitatem: & hoc, cum sis cœqualis portitori huic. Proin-
 de quid iam de adolescentibus dicamus, quando etiam decre-

κῶδοι εὐλόγοι ἀοῖν, ὅς ἐχλή
 δίκαιον τὸν θάνατον, ὡς τῶν
 ἐν τῷ γέροντι λαπῶν φάρμακον
 κούρ; ἀν' ἀπίων, μὴ καὶ
 εἰς ἡμᾶς ἰμίδηται, ὡς ἀπό-
 δρασιον βελόδοντας, ὁρῶν πρὸ
 ἐπὶ τὸ σόμιον εἰλεμύσος.

eur tales esse, qui hinc aufugere cupiamus, quando circa
 fauces hic nos oberrare viderit.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a NAM Arsaces.] De Arsace Medorum prefecto, qui à
 Thrace pedite vnà cum equo suffossus fuit. Tale quoddam cer-
 tamen peditis cum equite describitur in Commentarijs Cesaris
 lib. 4. vt videre possit vnusquisque, quomodo à peditibus suffo-
 derentur equi.

IO ANNIS SAMBVCI
 ANNOTATIONES.

Διηγνητὸς καὶ ἐρωτηματὸς.

Tænarias aduent fauces & limina nigra,
 Vt spectent ducat quos ibi Atlantiades.
 Quisq; suos narrat comites: quos inter habetur
 Pauper, qui vitæ stamina longa petit.

OMNIVM nunc.] *Occasio.* Cur non obsecro.] *Hor-
 tatio.* Recta ad.] *A' loco.* Vt ibi spectemus.] *A' causa*
Eamus.] Assensus. Etenim.] *Ratio à iucundo & me-*
εισμέν. Ego verò exponam.] *αὐτοῦ γενοῦς ἢ τῶν γενοῦς.* Ex-
 ponas licet.] *ἀξίωσις.* Tum alij multi.] *ἐκ γενοῦ καὶ ἀπὸ τῶν*
ψν. Ismenodorus ille.] *τὸ πρῶτον πον ὡς εὐρῶν.* A' la-
 tronibus:] *Mortis genus.* Circa Citheronem.] *Locus.*
 Quando

Quando Eleusinum.] *Tempus.* Et gemebat.] *τὸ πένθος.*
 Ἄρφακες autem.] *Secunda pars de Arface.* Nam
 Arfaces.] *ἡ μέγλη.* Thrax.] *Narratio luminosa.* Ille qui-
 dem cursu.] *ὁ ἄριστος.* Contum quendam.] *Modi lu-
 culenta descriptio.* Intelligis nimirum.] *Conclusio.* Ve-
 runtamen.] *ἐπίνοδος.* *ἢ τὴν ἀποπαινήσας.* Et ego por-
 τῶ.] *Interfatio Antisthenis, per narrationem.* Tu quidem.]
Diogenis narratio. Ac Damidi quidem.] *Capita orationis
 sue ad singulos habita.* Tu verò Acarnan.] *ἀκαιοφία.*
 Qui hostes quidem.] *Comparatio ab indigno.* Verùm
 mihi quidem.] *τὸ ἐν ἑαυτῷ ἰδόν.* Sed iam circa.] *Ambula-
 tionis finis.* Παπᾶ.] *ἰαυμῶσις.* Quid ploras.] *ἐρώτησις.*
 Quid indignaris.] *Multiplex sciscitatio.* Nihil tale.] *Re-
 sponso negans.* Ἐξ ἰάννος.] *Affirmatio, & narratio.* Mori
 autem graue.] *ἀντίθεσις.* Deliras.] *ἐπιπήγησις.* Proinde
 quid iam.] *ἔστις παραίνεσις.* Sed abeamus.] *Conclusio.*

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ Α-
 γαμέμνονος.

AIACIS ET AGA-
 memnonis.

Iacobo Micyllo interprete.

AGAMEMNON.

Eγὼ μανῆς, ὃ Αἴαν,
 σεαυτὸν ἐφόνουες,
 ἐμέληες δὲ καὶ ἡ
 μᾶς ἅπαντας, τί αἰτία τῶν
 Οδυσσέων; καὶ πάλιν ἔτι πῶς
 εἰδὼψας αὐτῶν, ὁπότῃ ἦκει
 παντοσώμῳ, ἔτι πῶς α.
 πᾶν ἡξίωες ἀνδρῶν οὐσπα-
 τίσωμαι, καὶ ἑταῶρον, ἀπὸ ἡμε-
 ροδίκως μὲν ἄνα βῶλον, πα.
 ἐπὶ λθῆς.

ac socium: sed superbe admodum ac grandi incedens gres-
 su

Stu, dum furore corre-
 ptus fuisti, ^a Aiax: te
 ipsum interfecisti: nos
 autem cunctos etiam mem-
 bris, ut putabas, de truncatis,
 deformasti: quid quaeso Ulys-
 sem accusas? Ac paulò antiè
 neque aspicere ipsum volu-
 isti, cum venisset huc vates cō-
 sulturus: neq; alioqui digna-
 tus es virum commilitonem

eee 5 su